

nedfættes til Strafarbejde ikke under 6 Aar, en Tidsgrænse, der staar i nogenlunde godt Forhold til de øvrige Straffebestemmelser i Paragrafen. Forslagene under Nr. 21 a og 21 b, som jeg nu kommer til, skal jeg tillade mig et Par Ord om. Ærede Medlemmer ville se, at Forslaget under Nr. 21 a er stillet af Udvalgets Flertal, hvormod Forslaget under Nr. 21 b er stillet af et Mindretal. Forslaget under Nr. 21 a gaar ud paa en Sammenbragning af §§ 120—122 i den Retning, som fremgaar af Forslaget. Man har troet, at dette var en rigtigere Maade at sammenstille Bestemmelserne paa end den Maade, hvorpaa Lovforslaget i saa Henseende har ordnet Sagen, og den naturlige Følge deraf vilde da atter være, at man indsatte en ny § 122 af det Indhold, som her er foreslaaet. Derfor disse Forslag vedtages, bliver Følgen deraf altsaa, at §§ 120 og 121 komme til nærmest at handle om de Forseelser, der ere begaaede mod Forsatte, hvormod § 122 kommer til at handle om Forseelser af den Beskaffenhed, der ommeldes i de to foregaaende Paragrafer, forsaavidt de ere begaaede mod en Overmand, der ikke er Foresat. Paa Grund deraf har man troet at kunne forsvare at nedsætte Straffen i den nye § 122 paa den Maade, som stet er i Forslaget, hvorefter nemlig, i Stedet for at Lovforslaget efter sin oprindelige Redaktion af Paragrafen sætter Straffen til simpelt Fængsel paa Bånd og Brød i mindst 3 Gange 5 Dage, Straffen vil kunne synke til de lavere Grader af Fængsel. Mindretallet har derimod ment, at selv med disse Endringer vilde dog Paragraferne indeholde en altfor stor Afvigelse og i hvert Tilfælde en større Afvigelse, end det var nødvendigt fra et militært Standpunkt, fra den borgerlige Lovgivning, og derfor har Mindretallet stillet det Forslag, som findes under Nr. 21 b. Jeg skal for mit eget Vedkommende tilføje, at jeg i og for sig ikke kunde have Noget imod at slutte mig til Mindretallets Forslag; men, da Krigsministeren har erklæret nærmest at kunne slutte sig til Forslaget under Nr. 21 a, har jeg foretrukket at holde mig dertil. Jeg kommer nu til Forslaget under Nr. 22, der er af en noget større Betydning

end de to foregaaende Forslag, om hvilket det derfor glæder mig at kunne udtale, at der er tilvebragt Enighed mellem Udvalget og den høitærede Minister. Derfor dette Forslag vedtages, bliver den Regel, som findes i den nuværende § 124, indskrænket til at gjælde om de Respektforseelser, som omtales i Paragrafen, naar de ere udøvede i Tjenesten eller i Anledning af Tjenesten, og der tilføjes da et nyt Stykke, som gaar ud paa, at den, som i Dyrigt, altsaa naar det hertein er i Tjenesten eller i Anledning af Tjenesten, naar han kommer i Berøring med Overmænd, tilføjesetter den disse tilkommende Uerbødighed, eller som omtaler dem utilbørlig, straffes med Fængsel. Ærede Medlemmer ville indse, at, naar dette Forslag vedtages, kommer man noget de Udtalelser imøde, som saaldt ved første Behandling her i Thinget; men paa den anden Side tror jeg, det maa være klart, at man ikke gaar videre eller fjerner sig mere fra det Rugsjældende, end at det fuldstændig og i alle Maader kan bestaa med god Mandsugt og Subordination i Armeen. Jeg haaber derfor, at dette Forslag, saaledes som det er formuleret, vil tilfredsstille alle de Førdringer, der fra forskjellige Sider med nogen Billighed kunne stilles, og det er, som sagt, tiltraadt af den høitærede Minister. — Forslaget under Nr. 23 gaar kun ud paa at bringe tydeligt frem, hvad der utvivlsomt ligger i § 125. — Om Forslaget under Nr. 24 gjælder, hvad jeg har bemærket ved Forslagene under Nr. 13, 15 og 16; det gaar ud paa at indføre Nedsættelse i de Meniges anden Klasse for det Forhold, at en Skildvagt eller en Konvoifører stjæler Gods, som han er sat til at bevogte. — Om Forslaget under Nr. 25 gjælder det Samme, som jeg har bemærket med Hensyn til Forslaget under Nr. 19, nemlig at det søger at bringe det subjektive Moment noget stærkere frem, end stet er efter Lovforslaget. — Forslaget under Nr. 27 bevirker en Opløsning af § 197 i to forskjellige Led. Saaledes som § 197 nu foreligger, findes nemlig under samme Lovregel indbefattet Forhold, der ere af temmelig forskjellig juridisk Beskaffenhed. Det er det at afhænde saadanne Gjenstande,